

Wijkkrant Spijkerkwartier & Spoorhoek

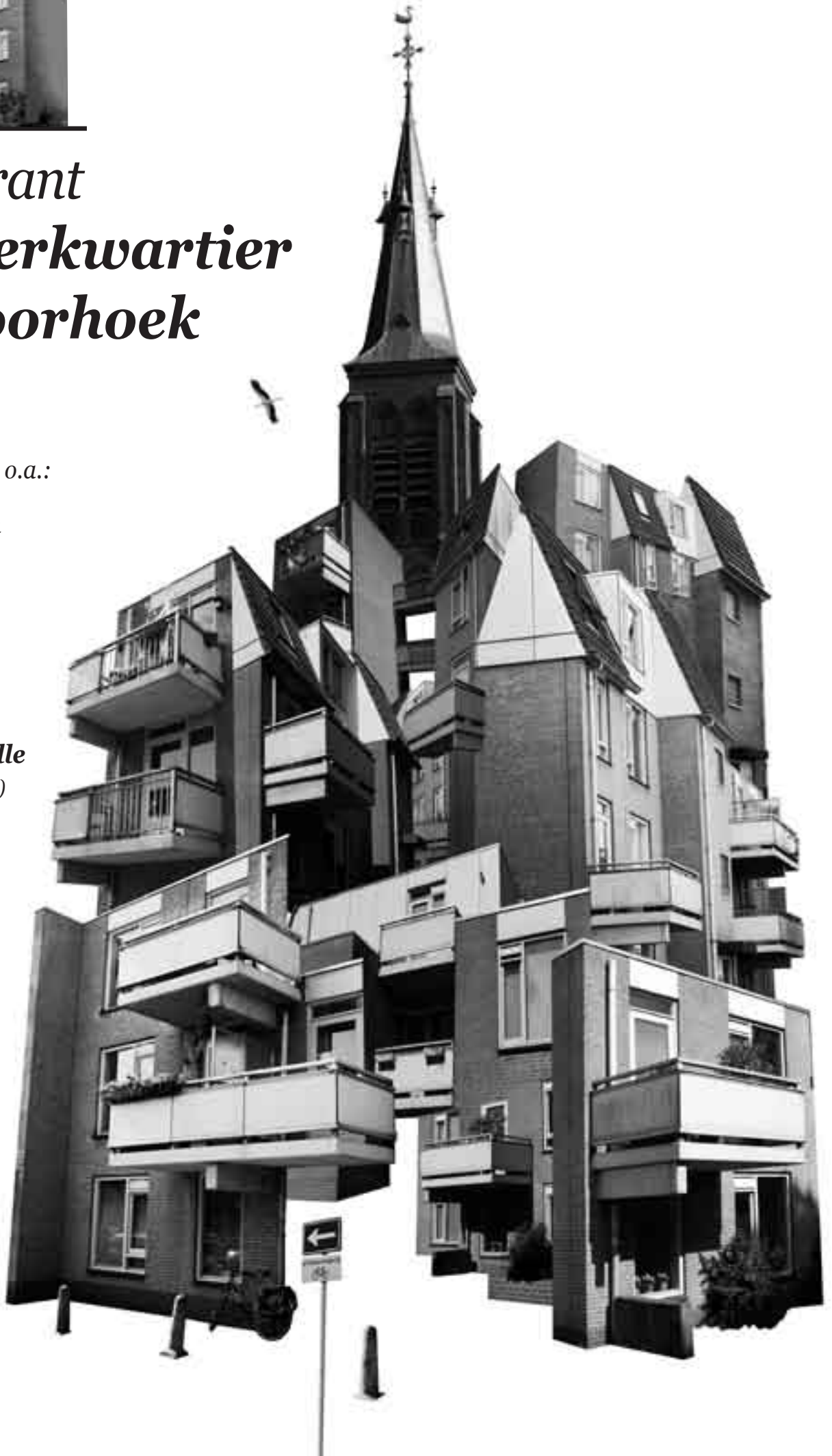
In dit nummer o.a.:

***‘Interviewen
vond ik
doodeng’ (2)***

***Loslopende
verhalen (8)***

***Muzikant Jelle
Haagsma (12)***

***De palen
van ‘Gelders
Spijker’ (14)***

Afscheid van de Wijkkrant

Tekst: Tom Kuiper

Marlies Hummelen stopte begin dit jaar als hoofdredacteur van deze wijkkrant. Door de drukte die haar baan als tekstschrijver met zich meebracht, besloot ze niet verder te gaan. Op de redactie werd zelfs heel even gevreesd voor het voortbestaan van de krant, maar al snel diende zich een opvolger aan voor Marlies en eindredacteur Gert van der Plas. “Het Spijkerkwartier zonder krant, dat kun je je echt niet voorstellen.”

Een stapel oude kranten ligt op tafel. Er zijn edities bij uit onder meer 2006, 1998 en zelfs nog oudere. “Kijk, dit is het eerste stukje dat ik heb geschreven”, zegt Marlies (50), terwijl ze een krant uit 2003 opent. “Ik moest alleen naar de familie Majoor om te interviewen. Dat vond ik echt doodeng. Ik had het immers nooit eerder gedaan. Toen ik uiteindelijk die drempel over was, bleek het eigenlijk heel leuk. Angst om te interviewen heb ik daarna gelukkig nooit meer gehad.”

‘Interviewen vond ik doodeng’

Het was een goede vriendin van Marlies die haar zeven jaar geleden meenam naar een vergadering van de wijkkrant. Ze ging mee uit interesse, het leek haar ‘wel leuk’ om eens te zien wat er vooraf gaat aan het maken van de krant. De Lommerd was in die tijd nog een buurtcentrum waarvan regelmatig gebruik werd gemaakt, de krant was een spreekbuis voor actieve burgers in de wijk. “In de wijk was altijd veel te doen over drugsoverlast en prostitutie”, vertelt Marlies. “De Werkgroep

Marlies Hummelen

Spijkerkwartier hield zich hier van oudsher mee bezig en was in de jaren ‘70 met de wijkkrant begonnen.”

Toen de prostitutie verdween en de overlast minder werd, veranderde ook het karakter van de krant. Dat kwam volgens Marlies door de aanstelling van een nieuwe coördinator, Karen van Rijsewijk, die er mede voor zorgde dat de krant onafhankelijker werd van de Werkgroep Spijkerkwartier. Marlies werkte op dat moment als interieurontwerpster bij een meubelzaak in Doetinchem

en overwoog om haar pen ook op professioneel niveau ter hand te nemen. “Na mijn eerste ervaringen bij de wijkkrant ben ik gaan schrijven voor het Ontwerp Platform Arnhem en het blad Vormberichten. Door mijn achtergrond en opleiding (Marlies studeerde aan de Academie Industriële Vormgeving in Eindhoven, red.) was dat een mooie combinatie.” Ook via het ontwerp-bureau van haar echtgenoot kreeg Marlies regelmatig teksten te verwerken. Ze volgde een opleiding redactie en richtte haar eigen tekstbureau op.

Metamorfose

Veel fijne kneepjes van het vak leerde ze echter tijdens de interviews die ze deed voor ‘Kijk op de Wijk’. Die deed ze tijdens haar werk als coördinator van de wijkkrant. “Samen met Gert van der Plas nam ik twee jaar geleden het stokje over van Karen van Rijsewijk. Ik werd coördinator en Gert eindredacteur”, zegt Marlies. Na de nieuwe wisseling van de wacht onderging de krant opnieuw een interne metamorfose. “Waar onze voorganger vooral lette op het nieuws en de actualiteiten, was onze aanpak meer gericht op human interest-verhalen. Dat verschil had ook te maken met de interesses van de redactie.” Daarom staat er volgens Marlies bijvoorbeeld regelmatig een verhaal in over de historie van de wijk. “Toch wilden we het nieuws wel een belangrijke plaats blijven geven.” Maar bovenal, zo zegt Marlies, moest de inhoud van de krant aansluiten bij de doelgroep: de wijkbewoners dus.

Bij vlagen had ze het heel druk met de coördinatie van de wijkkrant, zo vertelt Marlies. Ze bewaart goede herinneringen aan de interviews die ze deed en de groep mensen waarmee ze samenwerkte. “Ik ging altijd met plezier naar de vergaderingen, vond het echt een leuke groep mensen. Het is zo’n mooie vorm van vrijwilligerswerk om met zijn allen zelfstandig iets creatiefs te maken.” Haar motivatie lag ook in een stukje plichtsbesef. “Natuurlijk dacht ik wel eens: ‘jemig, wat heb ik het druk’, maar de wil om een goede krant te maken voerde de boventoon.”

Jonge rappers

Eén van de bijzonderste klussen voor de wijkkrant was een interview met een aantal jonge rappers in een slaapkamertje ergens in een huis aan Het Nieuwe Land. “Daar stond ik dan in een heel andere wereld”, blikt Marlies terug. “Die jongens hadden daar een computer staan in een kast met eierdozen bekleed. Op dat

kamertje maakten ze hun muziek. Een heel onbekende subcultuur, maar wel heel leuk.” Ook kwam ze bij de familie Dubois die al jaren in het Spijkerkwartier woont. “Mevrouw Dubois was een heel sociaal bewogen persoonlijkheid die met Spaanse en Marokkaanse gastarbeiders werkte. Van dat stukje Arnhemse historie weet ik niet veel, maar zij kon me er alles over vertellen.”

‘Het had vroeger iets stoers om in het Spijkerkwartier te wonen’

Zelf kan Marlies ook al 24 jaar meepraten over wat er gebeurt in de wijk. Na haar studie in Eindhoven, nam ze in 1986 samen met haar man intrek in een pand aan de Emmastraat, waar ze nog steeds met veel plezier woont. “Het Spijkerkwartier was toen goedkoop, want het had de status van pauperwijk. Wij waren net student-af en allang blij dat we iets hadden. Toen hebben we dit pand gekocht. De oude bewoner zag het niet meer zitten met al die junks en tipelaarsters die hier in de wijk liepen.” Ze wijst naar de achterkant van haar woonkamer. “Daarachter was een binnenplaatsje waar veel gedeald werd. Eind jaren ‘80 waren de paden tussen de huizen allemaal nog open.”

Ze bewaart geen slechte herinneringen aan die tijd, want ‘het had wel iets stoers’ om in het Spijkerkwartier te wonen. Marlies was nooit bang. Als er ooit eens iets voorviel stond de politie in burger binnen drie minuten op de stoep. In de jaren ‘90 begon de gemeente met de renovatie van de wijk en een stadsvernieuwingsronde. Ook het huis van Marlies werd met subsidie opgeknapt. Nu is ze van mening dat het Spijkerkwartier langzamerhand een ‘gewonere wijk’ wordt. Helemaal sinds de prostituees weg zijn. “Toch hoop ik dat de diversiteit in deze buurt blijft. Want naarmate het rustiger wordt, wordt het ook homogener. De vele

studenten, kunstenaars, kleine bedrijfjes en buitenlandse winkeltjes horen bij deze wijk. Dat moet zo blijven.”

Nieuw elan

Die diversiteit maakt het zo leuk om te schrijven voor de wijkkrant, vindt Marlies. Dat gaat ze missen nu ze stopt met haar werk. “Maar ik vind het ook jammer dat ik de nieuwe redactie niet meer mee kan maken. Vorig najaar meldden zich zo’n tien nieuwe redacteurs aan. Die brengen natuurlijk nieuw elan.” Zelf gaat Marlies zich volledig richten op haar werk als tekstschrijver voor de uitgeverij Boekschap die ze inmiddels heeft opgericht met haar man. En ze is samen met anderen bezig met een boek over de Arnhemse Scheepsbouw Maatschappij (ASM) die tot eind jaren ‘70 aan Stadsblokken lag. Dat boek wordt volgend voorjaar uitgebracht.

De kans dat ze ooit terugkeert als redacteur van de wijkkrant is heel klein. Nadat ze, net als een aantal andere redacteurs, even bang was dat de krant opgeheven zou worden vanwege een gebrek aan opvolgers, heeft ze nu rust over de overdracht. “Ik ben ervan overtuigd dat de nieuwe lichter weer een mooie krant gaat maken. Het is een bijzondere wijkkrant, die al 35 jaar bestaat. En hij wordt ook gelezen, omdat het geen veredeld informatieblaadje van de gemeente is. Dat moet uiteraard een mooi vervolg krijgen.”

Onzichtbare zaken

Lopende zaken

Moedt

Tekst en foto: Gonnie Verbruggen

'Een bedrijf kan zich onderscheiden door beter te zijn dan anderen, of door het anders te doen dan anderen. Voor dat laatste heb je Moedt nodig.' Aan het woord is Ynze Moedt, van het gelijknamige bedrijf. Moedt is een bedrijf in visuele communicatie dat in 2003 is opgericht en inmiddels vier jaar op de Rietgrachtstraat 32 is gevestigd. Ynze is geboren in Drachten, studeerde aan de Hogeschool voor de Kunsten in Kampen en Zwolle en begon daarna vanuit zijn woonplaats Apeldoorn voor zichzelf. Moedt is een eenmanszaak.

Uitleg in de pers

'Ik ontwerp vooral visuele communicatie en reclame-uitingen', vertelt Ynze, 'Het is een mix tussen reclame en design.' Hij legt uit dat hij veel vragen stelt en

vooral luistert naar zijn klant. 'Zo kom ik erachter wat de missie en visie is van het bedrijf. Die missie en visie wil ik een gezicht geven.' Hij werkt vervolgens vanuit een concept en zo ontstaat een vorm. Ynze: 'Goede vormgeving communiceert en verkoopt. Het leukst is het als ik de ondernemer kan verrassen, iets maak wat hij niet verwacht.' Hij noemt de campagne waarin Zwolle culinair werd gepromoot. 'Een mooie dame likte ongegeneerd een Wedgwoodbord af. Daar kwamen veel reacties op en in de pers moesten we uitleg geven. Dat heeft het evenement overigens goed gedaan.'

'Een mooie dame likte ongegeneerd een Wedgwoodbord af'

De opdrachtgevers van Moedt zijn verspreid over heel Nederland, met de nadruk op het midden van het land. 'Ik heb bijvoorbeeld het logo voor de zorgscorekaart

ontworpen, en voor het bedrijf Silverfit de website voor een apparaat dat lijkt op de Wii. Dit toestel maakt revalidatie en oudenfitness leuker, effectiever en goedkoper door middel van computer gametechnologie.' Verder heeft Ynze samen met FWD Concept en Ben Schot een boek ontworpen voor Roel Voorinholt van Introdans. Het boek 'Van ballenbak en Bolshoi' geeft een kijk achter de schermen van een reizend dansgezelschap.

Greed incorporated

Huisstijl en imago- en reclamecampagnes zijn niet het enige. Ynze is trots op de spellen die hij voor Spotter Spellens heeft ontworpen. 'Ik ontwerp de doos, het bord, de fiches. Eigenlijk de totale look en feel van zo'n spel.' Eén spel heet Indonesia en door de batikkleuren en de roepia's als fiches begrijp je onmiddellijk wat Ynze bedoelt met het creëren van een beleving. Een ander spel heet Greed incorporated en is gebaseerd op de financiële crisis. Ynze: 'Je bent zakenman en je wilt zoveel mogelijk bedrijven naar de knoppen helpen. Voordat een bedrijf failliet gaat strijk je een exit bonus op waarmee je luxe goederen koopt, zoals een skybox, een jacht of een kunstcollectie.' De spellen worden vooral gemaakt voor de Duitse markt. 'In Nederland zijn ze te koop in de speciaalzaak.'

Ynze merkt zelf niet zoveel van de economische crisis. 'Misschien is het iets rustiger. De concurrentie is natuurlijk wel groot, zeker hier in Arnhem.' Hij legt uit dat acquisitie heel belangrijk is voor zijn bedrijf. 'Zeker als straks de economie weer aantrekt en het werk opnieuw verdeeld wordt. Om hierop in te spelen ben ik nu bezig met een concept voor mijn eigen bedrijf.' Ynze, die in Apeldoorn woont, krijgt niet zoveel mee van wat er speelt in de wijk. 'Ik vind het fijn dat je hier veel tokootjes hebt. Ik mag graag ingrediënten voor aparte gerechten hier in de wijk kopen.'

Meer weten?

Kijk op: www.moedtonwerp.nl
of bel 026 - 7501568

Ynze Moedt: 'Wij doen het anders dan anderen'

Arnhems Keramik Atelier

Tekst en foto's: Gonnie Verbruggen

Wil je een bruidspaar een servies geven dat je samen met je vrienden hebt beschilderd? Dat kan sinds een jaar in de Spoorhoek bij het Arnhems Keramik Atelier op de Hommelstraat 57. 'Mijn bedrijf bestaat vijftien jaar', zegt eigenaresse Esther van Groeningen. 'Ik zat eerst op de Hommelseweg, maar Portaal liet me plotsklaps weten dat het pand 'onbewoonbaar' was. Ik kreeg een huurcontract met een opzegtermijn van een maand. Dat gaat natuurlijk niet als je een bedrijf hebt'. Esther ging op zoek naar een andere ruimte en kwam via het project 100% mode XL in de winkel op de Hommelstraat terecht. 'Eigenlijk is dit geen winkel, want hier wordt weinig verkocht. Er wordt echter wel veel door mij of anderen gemaakt. Daardoor is de zaak is vijf dagen per week open'. Esther die moeder is van drie kleine kinderen kan niet steeds aanwezig zijn, maar ze stelt haar ruimte ter beschikking aan kunstenaars en hobbyisten die in het atelier achter de winkel willen werken. 'In ruil daarvoor houden zij de winkel open'.

Eigen collectie

De eigen collectie van aardewerk en porseleinen voorwerpen is de belang-

rijkste inkomstenbron van Esther. Veel Arnhemmers zullen haar babybordjes en -kommetjes kennen en ook haar lampenkopjes. 'Die spullen worden hier gemaakt. Mijn agent zorgt ervoor dat mijn producten in heel Nederland worden verkocht.' Naast haar eigen werk geeft Esther ook workshops en kinderfeestjes in haar atelier. 'Vrijgezellenfeestjes dus, maar ook bedrijfsuitjes. Medewerkers van bijvoorbeeld Arcadis of Dirkzwager kwamen hier tegels met spreuken beschilderen. Ik probeer ook schoolklassen over de vloer te krijgen. Op school kunnen kinderen wel kleien maar niet bakken. Ik heb hier een goede keramiekoven.' Esther maakt nu voor zesdeklassers van het VWO mokken. 'Dat is meteen een aandenken aan hun schooltijd'. Ze nodigt hen in haar atelier uit en laat zien hoe de mokken worden gemaakt. 'Ik vind het leuk om dat uit te leggen'.

'Met een kopje ben ik wel een uur bezig'

Financieel komt Esther er nog niet helemaal uit. 'De huur hier is hoger, maar de vooruitzichten zijn goed. Ik verkoop hier al meer dan op het oude adres'. Ze legt uit dat ze flinke investeringen heeft moeten doen, zoals de aanschaf van de oven, de aanleg van krachtstroom en de aanpassingen om op milieuvriendelijke wijze te werken'. De materialen die Esther gebruikt zijn niet zo duur. 'Wat het prijzig maakt is

Onzichtbare zaken

Lopende zaken

de arbeid die erin zit. Met een kopje ben ik wel een uur bezig. Dat verkoopt voor nog geen vijftien euro.' Esther werkt met gietklei. Daarbij gebruikt ze gipsen mallen, niet een pottenbakkersdraaischijf.

Wat is het leukste aan haar werk? Esther: 'Dat ik maken kan combineren met uitleggen. Het is ideaal dat ik in deze ruimte mijn eigen werk produceer én workshops geef'. Esther heeft het goed naar haar zin op de Hommelstraat. 'De winkel is heel open, ik kan op straat het publiek voorbij zien lopen. We hebben hier goed buurtoverleg over de herinrichting van de Hommelstraat. Ik heb er vertrouwen in omdat de gemeente en de woningcorporaties de plannen ondersteunen. Als de Hommelstraat eenmaal is opgeknapt heb ik hier alvast mijn stekkie'. Verder heeft Esther interessante ideeën over zakelijke samenwerking met haar bureaus. 'Wat zouden bijvoorbeeld het Koffiekafeetje en ik voor elkaar kunnen betekenen?'

Workshops zaterdagochtend

Buurtbewoners zijn welkom om een kijkje te komen nemen. 'Op zaterdagochtend geef ik hier workshops voor iedereen. Voor hobbyisten, ontwerpers die een keer hun product willen zien, huisvrouwen, jong en oud. Je koopt vier lessen voor 95 euro'.

Meer weten? Kom een langs op de Hommelstraat 57 of kijk op: www.arnhemskeramikatelier.nl

Esther van Groeningen toont haar handgemaakte spullen

Beachvolleybal op Thialf

Tekst: Paul Ubbink

Op playground Thialf is er veel te beleven deze zomer. Ten eerste is de bouwspelplaats weer langer open: dinsdag tot en met vrijdag van 10.00 tot en met 20.30 uur, zaterdag van 10.00 tot en met 17.00 uur en zondag van 12.00-17.00 uur. Op zaterdag 5 juni tot en met zondag 20 juni organiseert Stichting Promotie Volleybal Arnhem in samenwerking met Sportbedrijf Arnhem en volleybalvereniging Arvevo 16 dagen lang een beachvolleybaltoernooi. De organisatie wil het succes van vorig jaar graag herhalen en zelfs uitbreiden. Vorig jaar heeft volleybalvereniging Arvevo in samenwerking met Sportbedrijf Arnhem een beachvolleybaltoernooi georganiseerd op playground Thialf. Dit toernooi is bezocht door 18 teams en was een prachtig evenement, een echte promotie voor beachvolleybal in Arnhem. Ook komend jaar gaat dit weer gebeuren. Begin juni wordt de gehele playground van zand voorzien waardoor er vele activiteiten mogelijk zijn. De organisatie wil vooral schoolgaande jeugd, wijkverenigingen en andere relaties, competitief en recreatief volleyballend Arnhem en andere Arnhemse sportverenigingen bereiken met het toernooi.

De doordeweekse dagen worden gevuld met activiteiten voor schoolgaande jeugd. Er zijn met drie verschillende middelbare scholen afspraken gemaakt over hun deelname. Dit betekent dat de teller inmiddels op 700 leerlingen staat. In totaal mikt de organisatie op ongeveer 1500 en 2000 leerlingen. In de weekenden vinden er

verschillende toernooien plaats. Naast een aantal toernooidagen voor volleyballend Arnhem, wordt geprobeerd een toernooi uit de nationale beachvolleybalkalender naar Arnhem te halen. Voor meer informatie, bel met Paul Ubbink 06-53907741

Andere activiteiten op Thialf:

Woensdag 2 juni:

Landelijke straatspeeldag; bij de symfonie meer informatie over de locatie

Zaterdag 26 juni:

Spijkerrok; swingen op Playground Thialf

Woensdag 14 juli:

Jeugdkick off in hett Gelredome, alle vakantie activiteiten voor kinderen worden dan gepresenteerd

Zaterdag 11 september:

Het tiende Zomerfeest op Thialf, van 11.00 tot en met 24.00 uur

Zomerprogramma met medewerking van SKAR, Jeugdland, M-art en Thialf: Dinsdag 27 juli tot en met vrijdag 30 juli en vanaf maandag 2 augustus tot en met 5 augustus elke dag van 10.30 tot en met 15.00 uur zijn er sport- en spelactiviteiten, ook met hutten bouwen en kunst maken.

Voor meer informatie, bel met Paul Ubbink 06-53907741 of geef je op voor de activiteiten via de onze website www.arnhem-volleybal.nl

Kijk voor meer informatie op thialf-arnhem.hyves.net

Sport en spel in Spoorhoek

Tekst: Tamara Cannegieter

Tijdens mijn rondes door het Spoorhoek heb ik al kennis gemaakt met enkele wijkbewoners. Deze wijkkrant biedt mij de mogelijkheid om mezelf aan de rest van de bewoners van het Spoorhoek voor te stellen. Ik ben Tamara Cannegieter. Vanuit Sportbedrijf Arnhem ben ik aangesteld voor een project in het Spoorhoek, onder de coördinatie van Mo Ganzevles. Dit project is voornamelijk bedoeld om

sport- en spelactiviteiten voor kinderen van vier tot en met zestien jaar in en om Spoorhoek in kaart te brengen en verder te ontwikkelen. Natuurlijk zijn er al veel activiteiten in de omliggende wijken waar kinderen heen kunnen. Maar soms is de drempel om hiernaar toe te gaan gewoon net iets te hoog. Ik ga kijken of ik die drempel kan verlagen.

Ben jij tussen de vier en zestien jaar oud? Of bent u een ouder met kinderen in die leeftijd? Dan zou ik graag met u of jullie praten over wat jullie belangrijk vinden in de wijk. Waar speel of sport je? Wat mis je? Wat zou top zijn? Gaan jullie naar de playgrounds zoals De Leuke Linde en

Thialf? Of bezoek je liever een wijkcentrum zoals De Hommel of Wijkcentrum Klarendal?

Om dit allemaal in kaart te brengen start ik met een enquête. Kun je niet wachten en wil je nu al met mij aan de gang? Samen met jullie wil ik één keer per maand een activiteit organiseren bij jullie in de wijk zoals een pannatoernooi. Ik kan je hulp goed gebruiken. Ik ben bereikbaar op Playground Thialf, telefoonnummer 026-4422095.

Ecologische tuin in de revisie

Tekst: Joost Bos

Na meer dan 25 jaar trouwe dienst bleek onlangs dat een aantal zaken in de Ecologische Tuin aan vervanging toe is. In overleg met de dienst Stadsbeheer van de gemeente Arnhem is besloten om een onderhoudsronde te houden. Hierbij is besloten om één bank compleet te vervangen, de anderen worden rechtgezet.

Van de ronde bank die onder de linde staat blijven de metalen delen staan, de houten delen worden vervangen. De wortelwerking in het pleintje wordt tenietgedaan. De houten trap naar het grasveld wordt compleet vervangen, zo hopen de beheerders van de Ecologische Tuin. Een en ander is nog niet helemaal zeker, omdat het zich nog in de aanvraagfase bevindt. De dienst Stadsbeheer wordt hartelijk bedankt voor de al jaren durende, uitstekende samenwerking. Als de werkzaamheden zijn uitgevoerd, kan de tuin er weer jaren tegen.

De verrotte bank wordt afgevoerd, de nieuwe staat er al.

Spijkerrok voor vierde maal in Vrijstaat Thialf

Tekst: Eric Veltink

Het benefietfestival Spijkerrok vindt plaats op zaterdag 26 juni. Het festival is begonnen in een studentenhuis aan de Kastanjelaan, is doorgegroeid naar de tuin en vindt nu al voor de vierde keer plaats op Thialf. Spijkerrok heeft ook dit jaar weer een paar mooie bands weten te strikken. Zo speelde het Limburgse Viberider al in zalen als Paradiso en 013 en was het de openingsact van Pinkpop in 2007. Van dichterbij huis is het Arnheems-Nijmeegse vijftal Der Krach. Tot voor kort speelden ze onder de naam With Ice de Jacobiberg en Sonsbeek plat. Afsluiter van de avond is de band Strawl and Out of Many, met Caribische reggae uit Sint Eustatius en Oost Nederland. Dit is niet alles. Er staan namelijk nog drie vette bands op de planken: Phoenix Park uit Arnhem, The James, een Arnheems-Nijmeegse formatie en Sinic uit België. Naast muziek draait Spijkerrok om gezelligheid, leuke mensen, lage prijzen en het jaarlijkse goede doel. Dit jaar is dat een project rond muziektherapie met gehandicapte kinderen in Nepal. **Kijk op de website www.spijkerrok.com voor meer info.**

Loslopende verhalen op een zaterdagmiddag...

Tekst en foto: Raymond Spenkelink

De dagen worden langer, het weer wordt beter en de hardloopschoenen worden door steeds meer buurtbewoners uit de kast getrokken. Op zaterdag 1 mei besluit ik de stoute hardloopschoenen aan te trekken en op onderzoek uit te gaan. Welke buurtbewoners laten wekelijks stukken asfalt onder hun schoeisel verdwijnen? Wat zijn hun beweegredenen? En is het Spijkerkwartier een bewuste trainingsplek voor hen?

Al enkele tientallen meters na het verlaten van mijn studentenhuus - daar waar Parkstraat en Kastanjelaan elkaar kruisen - ontmoet ik mijn eerste 'slachtoffers'. Twee jongedames, samen goed voor vier wapperende staartjes, komen mij zij aan zij tegemoet lopen. De één groet verbaal, de ander tovert een vriendelijke lach op haar gezicht. Een lach die overigens al snel plaats maakt voor verbazing zodra ook ik overschakel op looppas. Ik leg de twee, die zich even later voorstellen als Marit en Lisa, uit dat ik op zoek ben naar hardloopverhalen uit het Spijkerkwartier. 'Nou,' zegt Lisa, 'eigenlijk is het meer toeval dat wij hier door de wijk lopen. Wij wonen namelijk allebei in de buurt van het Sonsbeekpark, maar wilden eens een keer de andere kant op. Al vind ik onze buurt eigenlijk veel mooier om te lopen.' Marit vult aan: 'Ja, in en rondom het Sonsbeekpark heb je veel meer groen, zeker in het voorjaar. Maar het Spijkerkwartier is verder ook een hele mooie wijk hoor. Er staan hier echt fantastische panden, prachtig!' Wanneer ik vraag of de twee wel eens deelnemen aan wedstrijden wordt giechelend 'nee' geantwoord. Marit: 'We lopen puur om een beetje in shape te blijven. En daarnaast is het natuurlijk ook gewoon gezellig met z'n tweeën. Wedstrijden laten we graag over aan anderen.'

Transpiratievocht

Ik staak mijn looppas wanneer Marit en Lisa de wijk uit lopen. Ik ben tenslotte op zoek naar verhalen uit de wijk. Een verhaal

dat al snel volgt wanneer ik terug de wijk in loop. Een felrood T-shirt nadert, reeds voorzien van het nodige transpiratievocht. De eigenaar blijkt een 55-jarige man te zijn die drie keer per week hardloopt. 'Niet ver hoor, vijf of zes kilometer is vaak wel het maximum,' zegt hij. 'Maar het helpt me wel om fit te blijven. Een jaar of zes geleden heb ik een hartinfarct gehad. Dat heeft me de ogen geopend. Sindsdien ben ik heel bewust bezig met mijn lichaam. Ik eet een stuk gezonder, ben gestopt met roken en loop regelmatig. In augustus voer ik de trainingsafstand vaak op, omdat een maand later de Bridge to Bridge wordt gehouden.' De Bridge to Bridge is een populaire hardloopwedstrijd in Arnhem over 5, 10 of 16.1 kilometer, dit jaar gepland op 12 september. 'Ik ga zelf altijd voor de tien. Mooie uitdaging, maar toch ook goed te doen voor een geofende loper.'

'Ik moet er toch een beetje goed uitzien op het strand'

Alcohol

Aan de overkant zie ik ondertussen een bekend gezicht. Ik bedank mijn looppartner voor zijn openhartigheid, steek de straat over en tref Wouter Koorevaar, die ik ken als medebewoner van ons studentenhuus aan de Parkstraat. Wouter (26) zit op dat moment in de afrondende fase van zijn ontzuuchteringsloopje. 'Even de alcohol van gisteren eruit lopen,' doelt hij op de Koninginnedag die nog in het bloed zit. Dat is overigens niet de hoofdreden waarom Wouter regelmatig de veters van zijn Asics vastknoopt. 'Ik ga in de zomer met mijn vriendin naar Kos en ik moet er toch een beetje goed uitzien op het strand.' We laten het tempo zakken en keren samen terug naar ons thuisadres. Ondertussen vertelt Wouter me nog dat hij

twee, soms drie keer per week loopt. Soms buiten, soms in de sportschool. 'Als het regent loop ik liever op de loopband.'

Een dik half uur na vertrek ben ik alweer terug op mijn eigen studentenkamer. Drie verhalen rijker in vergelijking met het moment van vertrek. Ik pak een verfrissende douche en plaats mijzelf vervolgens achter mijn laptop, de anekdotes nog vers in het geheugen. In elke daaropvolgende minuut krijgt mijn wijkkrantdebuut meer en meer gestalte. Ik word gestoord door de beltoon van mijn mobiele telefoon. Mijn beeldscherm verradt dat ik vriend Dennis Apperloo aan de lijn krijg, die zelf op de Spijkerlaan woont. Ik leg hem uit waar ik mee bezig ben, waarop een enthousiaste reactie volgt: 'Haha, lachen! Vanuit m'n werk hebben ze me deze week gevraagd of ik eind juni mee doe aan een loopje in Amsterdam. Ga ik niet onderuit komen, denk ik!' Het blijkt te gaan om een loop over tien kilometer, die Dennis hoopt te volbrengen binnen 48 minuten. 'Ik zal daar nog wel een beetje extra voor moeten gaan trainen, de winterstop was vrij lang,' grapt hij. Wanneer ik hem vraag waar hij zoal heen loopt zegt Dennis het veelal buiten de wijk te zoeken: 'Het is jammer dat de buurt zo klein is, je bent er zo weer uit. Meestal loop ik richting Sonsbeek of de andere kant op, de John Frostbrug over. Vanaf daar kun je lekker een stukje over de dijk lopen.'

Twintig minuten later is ons gesprek, dat niet alleen over hardlopen gaat, ten einde. Ik schrijf verder over wapperende staartjes, hartproblemen en een jongen die er goed uit wil zien in Griekenland. Hoogst waarschijnlijk slechts een kleine greep uit het grote aanbod mooie hardloopverhalen uit 'onze' wijk.

Veel hardlooproutes beginnen en eindigen in onze wijk.

Vrije Volkhaan in tuin

Tekst: Rob van Otterloo (met dank aan Luuk Broer)

Eén van de twee granieten hanen die ooit het gebouw van Het Vrije Volk en de Geldlander aan het Gele Rijdersplein tooiden, is verzeild geraakt in de voortuin van een bewoner aan de Boulevard Heuvelink. Daar, naast garage Zijm, staat het stenen beest sinds 9 april. Dat is te danken aan het feit dat het pand De Opbouw aan de Velperweg, ooit met bewoners als NVV, FNV en Nivon 'het rode bastion' genoemd, sinds kort is verlaten door de Stichting Rijnstad.

Om de haan te vervoeren was een flinke vrachtwagen nodig

De hanen, ontworpen en vervaardigd door beeldhouwer John Grosman (1916-1970) en die verschillende keren werd uitgekozen om deel te nemen aan Sonsbeek-beeldtentoonstellingen, werden in 1953 of 1954 op de hoeken van het dak van het toenmalige nieuwe Vrije Volkgebouw geplaatst. Dat pand, een ontwerp van architect G. Feenstra, was nodig omdat de Gelderse vestiging van de in die tijd grootste krant van Nederland te klein gehuisvest bleek in een gebouw aan de Koningstraat. Het werd geopend door minister-president Willem Drees. Momenteel is uitzendbureau Randstad erin gevestigd.

Stenen beest

De symbolen van het sociaal-democratisch gedachtegoed dienden in de jaren zeventig volgens de rooms-katholieke directie en hoofdredactie van de Geldlander van het dak te verdwijnen. Daarmee kwam een eind aan het voornemen van enkele voormalige Vrije Volkredacteuren om de hanen op 1 mei rood te schilderen. Het ene exemplaar werd geconfisqueerd door toenmalig hoofdredacteur Adri Laan, ooit kunstredacteur bij Het Vrije Volk. Hij had een boerderij in het Achterhoekse Sinderen en stapte er voor de PvdA in de gemeenteraad. Deze haan staat nog steeds in de Achterhoek en de nieuwe bewoners van de boerderij (Laan overleed in 1994) vinden dat het stenen beest inbegrepen was bij de koop van de boerderij: ze willen er niet vanaf.

Het andere schepsel werd veroverd door Martin van der Meer, bekend vakbondsman in Arnhem. Hij kreeg voor elkaar dat de haan voor het nieuwe FNV-gebouw in de Weerdjesstraat werd geplaatst. De FNV reorganiseerde, het vakbondsgebouw werd verkocht en de kleine afvaardiging van de Opbouw nam de haan met goedkeuring van Rijnstad mee. Inmiddels heeft de FNV hier geen eigen ruimte meer en Rijnstad is onlangs verhuisd. Het pand is verkocht aan een makelaar.

Vier gegadigden dienden zich aan voor de haan. Wijkbewoner Rob van Otterloo werd de

nieuwe eigenaar. Van Otterloo was acht jaar redacteur bij Het Vrije Volk, daarna in dienst bij De Nieuwe Krant en ten slotte bij de Geldlander. Hij werkte pakweg dertig jaar in het pand aan het Gele Rijdersplein. Voor de verhuizing was een flinke vrachtwagen met een kraan nodig en nu staat het dier in de voortuin van nummer 152 aan de Boulevard Heuvelink.

Wijkbanieren

Tekst: Herman Valen

Meerdere 'groeperingen', maar ook individuen zijn bezig met het fenomeen wijkbanieren. Dat zegt Herman Valen, vicevoorzitter van On-Ganse. Hij constateerde dat er in de afgelopen maanden diverse malen informatie is opgevraagd. Ook worden er al wijkbanieren gebruikt. 'Vitesse Betrokken zorgde er bijvoorbeeld voor dat bij de thuiswedstrijd tegen AZ de wijkbanieren werden voorgesteld in de wedstrijd pauze in het Geldedome', zegt Valen. 'Ook was in de week voorafgaand aan die wedstrijd uitleg over een aantal banieren op TV-Gelderland en Eredivisie-TV te zien.'

Toch zijn er nog wat onbekendheden met betrekking tot de wijkbanieren. Die wil de organisatie uit de wereld helpen. De tijdens het Arnhems Vrijwilligers Gala, gehouden in november vorig jaar, aan de wijken aangeboden wijkbanieren, zijn volledig vrij beschikbaar voor wijkactiviteiten en evenementen door

iedereen te gebruiken. Ze worden centraal opgeslagen en beheerd bij de Algemene Vlaggenhandel Nederland. Dit is handig omdat iedere club, buurt of straat die in een wijk een evenement organiseert de banieren daarvoor kan gebruiken. Wie de banieren nodig heeft, kan bellen met de heer Van den Top van de Algemene Vlaggenhandel.

In totaal zijn er 132 banieren van 22 wijken; dat zijn zes banieren per wijk. Wanneer dit er meer zouden moeten zijn, dan zullen er tegen betaling meer gefabriceerd moeten worden; dit kan in overleg met de beheerder. Het ontwerp team van On-Ganse is momenteel bezig om voor alle wijken vierkante ontwerpen te maken. Die ontwerpen kunnen worden gebruikt voor vierkante vlaggen, voor halsdoeken, voor serviesgoed en wijksymbool-bordjes voor bij het huisnummerplaatje naast de voordeur.

Ook worden voorbereidingen getroffen om die producten standaard leverbaar te maken. Er komt stichting die deze zaken regelt en er komt een website waarop de ontwerpen en de producten staan en hoe ze besteld kunnen worden. Voor zover bekend, wil de gemeente met name in de richting van straatnaambordjes en wijkgrenzen initiatieven nemen. Wilt u meer weten, neem contact op met Herman Valen van On-Ganse, 0346-563209.

Foto's Bloembakkenactie 2010

Foto's: Erik Kooijman

De voordelen van composteren

Tekst: Carla Rinia, gemeente Arnhem

Composteren, het op een natuurlijke manier afbreken van groente-, fruit- en tuinafval, heeft veel voordelen. Compost is nodig om een vruchtbare grond te houden. Daarom wordt het gebruikt als bodemverbeteraar. Het heeft een positieve uitwerking op bodem, planten en organismen. Een gezonde bodem houdt bijvoorbeeld vocht vast, is goed voor de groei van planten, wormen en andere organismen. Bovendien maakt een gezonde bodem het bewerken van de grond een stuk gemakkelijker.

Wie composteert, hoeft minder kunstmest te gebruiken en dat scheelt energie. Ook vervangt compost voor een groot deel het veen dat in potgrond gebruikt wordt. Dat is gunstig voor het milieu, want hierdoor hoeven er minder natuurlijke veengronden afgegraven te worden. Compost is een kringloopproduct: organisch materiaal van de bodem komt weer terug in diezelfde bodem.

Een compostvat aanschaffen kan op een eenvoudige manier. Tegen betaling van 25 euro is een vat op te halen bij de Arnhemse afvalbrenghandelsstations. Deze zijn gevestigd aan de Beijerinckweg 9a en Overmaat 17. Wilt u meer weten over composteren en compostvaten, kijk dan op www.arnhem.nl/compostvat.

Muzikant Jelle Haagsma maakte de 'soundtrack van de eenzaamheid'

Tekst: Stef Ketelaar

Fotografie: Sjoerd Kulsdom

Jelle Haagsma (19) is een jonge, veelbelovende muzikant wiens eerste album *Songs for settling dust* (2009) een positief onthaal kreeg van de muziekers. De *Wijkkrant* sprak met hem.

Een studentenkamer aan de Parkstraat. Een amateurschilder heeft zich uitgeleefd in twee vrouwelijke naakten aan de wand. 'Nee, dat is geen bestaande vrouw,' verzekert de blondkrullende muzikant me, 'ze is een fantasie. Maar ik heb geen tijd voor dat schilderen. Dat is natuurlijk maar een leuke afleiding naast de muziek. Want daar heb ik plannen mee.'

Jelle, die nu anderhalf jaar in het Spijkerviertel woont, heeft – ik probeer ze niet al te opzichtig te tellen – een stuk of vijf gitaren. Tegen de wand staat een orgel die het niet meer doet: doorgebrand. Er is een keyboard en een computer. Daar haal je tegenwoordig in je eentje, of in Jelle's geval met behulp van zijn vriend Koen Berkout heel wat

geluid uit. Misschien wel belangrijker voor het maken van goede muziek dan die mooie apparaten is een goed gevulde kast met lp's en kennis van de muziekgeschiedenis. Lp's die Jelle voor een paar euro bij de Waaghals koopt: Velvet Underground, Lou Reed, Pink Floyd en Joy Division. Maar ook oude blueshelden als Josh White. Het zijn de invloeden die doorklinken in Jelle's muziek. Blues speelt hij samen met Koen onder de naam Elephant's Blues. Twee gitaren gebruiken ze, en verder alles waar geluid uit komt.

Verder is er het soloproject Jellephant, waarmee hij 'filmische' muziek maakt. Met gitaren, keybords en opgenomen geluiden maakte hij, wat een criticus al noemde 'de onwaarschijnlijk mooie soundtrack voor de eenzaamheid'. Een andere recensent, van een gerenommeerd muziekblad, sprak van Angelo Badalamenti-achtige sferen, daarbij verwijzend naar de componist die de films van David Lynch zo bijzonder maakt. 'Ik maak filmmuziek, waarbij de film ontbreekt. Er zijn beelden in mijn hoofd waarbij ik de geluiden zoek totdat er een volwaardige compositie ontstaat'.

'Ik was eens onderweg met mijn vader', vertelt Jelle. 'We reden door het Franse land. Het was hoogzomer, eindeloze graanvelden, trillende lucht boven het asfalt. Toen lag er een dier. We stopten en het bleek een stervende marter te zijn, hij was aangereden. Je zag het leven uit hem verdwijnen. Het beeld liet me niet los. Ik maakte vervolgens een compositie over de dood van het beest en de reis die hij maakte toen hij stierf'.

Het Spijkerviertel is een fijne plek om te wonen vindt de in Arnhem-Zuid geboren componist. Een tuin achter het huis en Vrijdag om de hoek, een café dat altijd lonkt. De muzikant huist op de hoogste verdieping in een huis waar nog dertien andere studenten wonen. Een plaats om op te treden in de wijk ontbreekt. Een locatie waar iets bijzonders gebeurt: muziek, film, voordrachten, actie, een beetje ludiek niet zo commercieel. Waarom eigenlijk, vraagt Jelle, die al eens concert gaf op het dak van zijn huis, zich af. Het zou zo goed passen in deze wijk.

Jelle's muziek is te downloaden op www.lomechanik.com, onder het kopje releases.

Toen en nu

Parkstraat

Tekst en foto's: Ben Bongers

Volgens het boek van Derks en Crols over het Spijkerviertel en Boulevardkwartier uit 2002, heeft landhuis Gelders Spijker ongeveer gelegen op de hoek Parkstraat en Prins Hendrikstraat. Hij is gesloopt in 1879. Op de oude foto zien we rechts witte gebouwen staan, de vraag is wat voor gebouwen dat zijn. Het is in elk geval niet de buitenplaats van Gelders Spijker. Het lijken meer bijgebouwen of opslagruimtes. Op de foto zie ik geen sporen van gesloopte gebouwen richting het westen. Gelders Spijker zou gestaan kunnen hebben waar zich op de foto de opgehoogde Parkstraat bevindt. Volgens mijn inschatting stonden de schuren

op de plek waar nu de nummers 49 tot en met 59 zich op de Parkstraat bevinden. Op de oude foto is het Gruyter-gebouw aan de linkerkant nog niet gereed. De bouwvakker links onder op de foto lijkt bezig met de trap op nummer 64 of 62. De panden Parkstraat 56 tot en met 62 zijn in het midden van de jaren '80 gesloopt. Na de lege vlakte links zien we het verdwenen woonhuis van architect Heuveling, dat stond op de hoek van Parkstraat en Kastanjelaan. In de verte de bomen van het park bij de Lauwersgracht.

Foto 1 van de Parkstraat, omstreeks 1880, met rechts een deel van landgoed Gelders Spijker, foto uit het archief van Arnhem.

Foto 2 vanaf balkon Parkstraat 66 in maart 2010

In beweging – expositie Colin Wilson

Tekst: Marita Toonen

De expositie van fotograaf Colin Wilson is nog tot 6 juni 2010 te zien in het pand van het Stadspastoraat Arnhem, in de Driekoningendwarsstraat 30 te Arnhem.

De in Groot-Brittannië geboren fotograaf Colin Wilson is autodidact en woont al vele jaren in Arnhem. Na regelmatig zijn zwart-wit portretten en stilleven te hebben geëxposeerd (waaronder 'Arnhemse meisjes', een serie van tot de verbeelding sprekende jonge en minder jonge 'meisjes' uit Arnhem) is hij de laatste jaren bezig met kleuren- en zwartwitfoto's waarin beweging, mystiek en symboliek een rol spelen.

'Na dansvoorstellingen te hebben gefotografeerd, waarbij dansers scherp op de foto moesten, is mijn fascinatie ontstaan voor het vangen van beweging in één enkel beeld,' zegt Wilson. 'Ik werkte op lastige locaties met weinig licht. Naast scherpe foto's, maakte ik ook foto's waarin beweging te zien was. In het begin nog per ongeluk, later bewust. Daarop besloot ik dansers uit te nodigen in mijn studio, om de mogelijkheden en grenzen te onderzoeken van het vastleggen van beweging. Ik ontdekte dat deze foto's een emotionele en symbolische betekenis kregen. Nu zoek ik als decor vaak een plek met een verleden, een plek die rust en verlatenheid uitstraalt, bijvoorbeeld een leegstaand gebouw, waarin dan een figuur staat of als een schim beweegt.' De expositie is te bezichtigen van maandag tot en met vrijdag, van 10.00 tot en met 14.00 uur (met uitzondering van de schoolvakanties). Bezoek buiten deze uren is mogelijk in overleg. Telefoonnummer: 026 3513185 of mail: stadspastoraat@planet.nl

Het verhaal achter de palen van 'Gelders Spijker'

Tekst: Joep Mannaerts

Voor het adres Kastanjelaan 31a staan twee natuurstenen palen. De linker paal draagt het opschrift 'Gelders', de rechter paal de tekst 'Spijker'. Samen 'Gelders Spijker'. Zij zijn de enige tastbare restanten van het landgoed dat aan het einde van de negentiende eeuw de naam gaf aan het Spijkerkwartier. De rechter paal is van boven tot onder in de lengte gespleten en in slechte staat. Tijd dus voor actie om dit kleine monument voor de toekomst te bewaren.

De palen flankeerden ooit de toegangsweg naar het huis van het landgoed, de huidige Spijkerlaan – Kastanjelaan. Het huis 'Gelders Spijker' stond ongeveer midden op de kruising Parkstraat – Prins Hendrikstraat en het bij het huis horende koetshuis op de plaats waar nu de danszaal van Dansinstituut Wensink is. Waar de palen hebben gestaan vóór de verkoop en sloop van huis en landgoed is onzeker; het meest aannemelijk is aan het begin van de Kastanjelaan bij de Spijkerstraat omdat vanaf dat punt de toegangsweg aan beide zijden door gronden van het 'Gelders Spijker' werd begrensd. Bij de sloop van het huis eind 1879 zijn de toegangspalen bewaard gebleven en tenslotte geplaatst aan de ingang van Kastanjelaan 31a. Dit opvallende,

sterk van de omringende woonhuizen afwijkende gebouw is omstreeks 1900 gebouwd als winkel voor bloemen en planten van G.J. Besseling. Het voorstuk oogt daardoor als een orangerie en dat was het dus ook oorspronkelijk. In 1927 is het gebouw uitgebreid met een aantal

klaslokalen en in gebruik genomen als kleuterschool volgens de methode van de Duitse pedagoog Friedrich Fröbel en dus Fröbelschool genoemd. Op de toen in de krant verschenen foto zijn de palen goed te zien.

De oorspronkelijke plaats van de palen is onzeker, de leeftijd is dat eveneens. Het meest waarschijnlijk stammen ze uit het midden van de achttiende eeuw. Het huis 'Gelders Spijker' onderging toen een grondige renovatie. De Arnhemse boekdrukker en uitgever Isaac Nijhoff spreekt in 1820 zelfs van herbouw.

De toegangspalen zijn nu eigendom van de gemeente Arnhem. De gemeente is als eerste verantwoordelijk voor het onderhoud. De bewoners zullen echter zelf initiatieven moeten nemen om de palen ook voor de toekomst te behouden. Uiteraard in overleg met de gemeente.

De toestand van met name de rechter paal moet door een steenhouwer worden beoordeeld. Die kan tevens advies geven over welke maatregel het beste genomen kan worden. En er moet op zoek gegaan worden naar geld om de maatregel te kunnen betalen. Het Wijkplatform Spijkerkwartier-Spoorhoek is dan een eerste ingang.

Vooraf de rechter paal is in slechte staat.

Foto: Janus Raaijmakers

Rabarber en krijt

Tekst: Merijntje Betzema

Met de zomer in zicht is het weer tijd voor frisse recepten. Hopelijk wordt het weer dan ook wat warmer. Waarschijnlijk zijn er een aantal lezers onder ons in het Spijkerkwartier of de Spoorhoek die kunnen genieten van een tuin met wellicht een groentehoeke. Dan is het kweken van rabarber een goeie investering. De grond waar de rabarber op staat heeft weinig verzorging en je kunt de rabarber planten van maart tot en met juni. De plant is groot en de bladeren zijn eenvoudig en mooi van vorm. Bovendien kun je er lekker van eten (de stelen kun je eten als ze rood kleuren) en blijft hij toch doorgaan met groeien. De overigen zonder tuin zijn aangewezen op de winkels hier in de buurt. Ook geen probleem want je zult er zeker rabarber kunnen vinden. En er is een ander wat onbekender ingrediënt nodig: krijt.

Oorspronkelijk groeide rabarber in de Aziatische steppen. Het bestaat al langer dan 5000 jaar. De Chinezen waren de eersten die de rabarber in cultuur brachten. Grappig is dat het vroeger gebruikt werd als geneesmiddel bij maagklachten of een moeizame stoelgang. In tegenstelling tot wat men er nu over zegt: er zit oxaalzuur in waardoor je juist last schijnt te krijgen van je maag. Een aantal eeuwen later (rond 1300) bracht men de groente naar Europa. Het was de hofbotanicus van de Engelse koning Charles I die pas rond 1600 ontdekte dat men de stelen ook kon eten. Uiteindelijk was het pas in het begin van de vorige eeuw dat men in Nederland begon met de teelt van rabarber.

Rabarber is rijk aan diverse vitamines, B1, B2 en C. Mineralen die aanwezig zijn zijn kalium, calcium en ijzer. Ondanks het feit dat rabarber calcium bevat is er ook –zoals ik al eerder schreef– oxaalzuur in de plant aanwezig. Oxaalzuur is een stof die kalk bindt waardoor het de opname belemmert, in grote hoeveelheden is het giftig maar dan moet je er wel heel veel van eten (circa 10 kilo). Om die reden heeft de rabarber een zurige smaak en voegt men kalk in de vorm van krijtpoeder toe waardoor de smaak wat wordt geneutraliseerd. Je kunt er ook suiker aan toevoegen (dit staat in de meeste recepten) maar met de toevoeging van krijt kun je de suikerhoeveelheid dus verminderen. Krijtpoeder is verkrijgbaar bij een drogist of apotheek.

Om de rabarberstelen te verwerken in een gerecht worden de bladeren verwijderd samen met een klein stukje van de onderkant (aanhechting van de wortel). Je kunt de stelen dan het beste in stukken van twee tot vijf centimeter snijden. Uiteraard zijn er verschillende gerechten mogelijk. Rabarber is goed te verwerken in gebak maar hier heb ik gekozen voor een nagerecht.

Food around the corner

Rabarberappelpruimenmoes

- 400 gram rabarberstelen (gewassen en gesneden in stukken van 2 à 5 cm)
- 400 gram appels en/of pruimen (gewassen, geschild en gesneden, klokhuis en/of pit verwijderd)
- een scheutje appeldiksap
- een mespuntje krijt
- staaf- of keukenmixer

Kook de rabarber samen met de appels en/of pruimen, het mespuntje krijt en de diksap in een kleine hoeveelheid water. Als de rabarber in sliertjes uit elkaar begint te vallen is hij gaar. Over het algemeen zal dit na ongeveer tien minuten gebeuren. Als je alleen rabarber zonder appels en pruimen maakt hoeft je de moes niet te pureren omdat hij al helemaal zacht is van zichzelf. Het is dan wel zo dat meer suiker moet worden toegevoegd omdat het anders wel erg zuur is. De suiker uit de appels en pruimen zorgt nu voor een iets zoetere smaak. Laat de moes afkoelen en pureer tot de gewenste structuur ontstaan is. Deze moes kun je eten met yoghurt, kwark, vla of custard. Nu nog hopen een warme zomer!

Illustraties: Akke de Boer

Bijeenkomst woningeigenaren

Tekst: Werkgroep Spijkerkwartier

De werkgroep Spijkerkwartier organiseert op 9 juni vanaf 20.00 uur een speciale avond voor woningeigenaren in De Lommerd. Dit om te zien waar gemeenschappelijke belangen liggen van woningeigenaren in het Spijkerkwartier en om te onderzoeken of voor deze groep behoefte bestaat om zich te verenigen in enigerlei vorm met het doel de eigen woning te verbeteren, niet alleen woningtechnisch maar ook energietechnisch. Woningeigenaren die aan deze avond deelnemen kunnen tevens kennis nemen van mogelijkheden van de overheid en fiscale aspecten. Sprekers daarvoor worden nog geregeld.

Deelname met opgave via info@spijkerkwartier.net met vermelding van "wonen 9 juni" of per schriftelijke opgave aan Werkgroep Spijkerkwartier, p/a De Lommerd, Spijkerstraat 185A, 6828 DC Arnhem. Deelnemers krijgen vooraf een agenda en nadere informatie.

Bezorgers gezocht!

Voor de bezorging van de wijkkrant kunnen we best wat hulp gebruiken. Het gaat om enkele straten in het Spijkerkwartier, waaronder de Boulevard Heuvelink, bezorging bij Rijnstad en op het Stadhuis, en postverzending vanuit De Lommerd. Lijkt het je wat? Het kost maar weinig tijd: één keer per twee maanden een paar uurtjes. Gewoon doen, wij zijn er erg blij mee.

Schrijf een briefje met daarop "WIJKKRANT BEZORGING", je naam en adresgegevens, en doe dat bij De Lommerd in de brievenbus. Wij nemen dan contact met je op.

Kat van Parkstraat 44.
Foto: Janus Raaijmakers

Belangrijke informatie

Handige telefoonnummers

Algemeen informatienummer van de gemeente: 0900 – 1809
Afvalophaaldienst SITA: 4460490
Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299
Politie: 0900 – 8844
Wijkcentrum De Lommerd: 4423549

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerkwartier/Spoorhoek komt bijeen op de woensdagen en start om 19.30 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a. Het vergaderrooster voor 2010 is: 30 jun, 8 sep, 27 okt en 8 dec.

De Werkgroep Spijkerkwartier vergadert op de dinsdagen: 8 jun, 22 jun, 6 jul, 20 jul, zomerstop. 14 sep, 28 sep, 12 okt, 26 okt, 9 nov, 23 nov, 7 dec en eventueel 21 dec 2010.

Werkgroep Spoorhoek: raadpleeg voor vergaderdata www.spijkerkwartier.net. Locatie: Spoorwegstraat 48

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur, hoofdbureau van politie, Beekstraat 39. U moet eerst een afspraak maken: bel naar 0900-8844 of stuur een e-mailbericht naar joke.bartelink@gelderland-midden.politie.nl

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Merijntje Betzema, Stef Ketelaar, Tom Kuiper, Lex Kwee, Janus Raaijmakers, Raymond Spenkelink, Marita Toonen en Gonnie Verbruggen

Ontwerp: Sjoerd Kulsdom en Merijntje Betzema

Druk: HPC

Oplage: 4000

Foto's en tekeningen in dit nummer

Akke de Boer, Ben Bongers, Gonnie Verbruggen, Joep Manaerts, Janus Raaijmakers en Sjoerd Kulsdom.

Kijk voor alle informatie over het Spijkerkwartier en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net

Wilt u reageren of zelf een bijdrage leveren?

Stuur een brief of e-mail naar:

Wijkcentrum De Lommerd

Spijkerstraat 185A

6828 DC Arnhem

wijkkrant@spijkerkwartier.net

Kopijsluiting volgende nummer: 25 juni 2010